

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2024 / 08 / .../ 19 MAART 2024**

Inzake De heer ..., wonende te ..., ..., bijgestaan door de heer ..., provinciaal secretaris bij het ACOD Onderwijs ..., met zetel te ..., ... en vertegenwoordigd door Mr. ... en Mr. ..., bijgestaan op de zitting door Mr. ..., advocaten, met kantoor te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, SCHOLENGROEP ... met maatschappelijke zetel te ..., ..., met als advocaten Mr...., Mr. ... en Mr. ..., en op de zitting vertegenwoordigd door de heer R. MOMMEN, bestuurder, en door Mr. ... en Mr. ... met kantoor te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 13 januari 2024 hebben de raadslieden van de verzoekende partij namens de heer ... beroep ingesteld tegen de beslissing d.d. 22 december 2023 van de raad van bestuur van Scholengroep ... waarbij de tuchtsanctie ‘schorsing gedurende 6 maanden’ werd uitgesproken.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer ... is sinds 2007 tewerkgesteld in GO....

De algemeen directeur wordt eind maart en midden april 2023 op de hoogte gesteld van een aantal berichten afkomstig uit een WhatsApp-groep bestaande uit personeelsleden van voormelde onderwijsinstelling.

Op 18 april 2023 beslist de algemeen directeur om de heer ... bij hoogdringendheid preventief te schorsen en om een tuchtonderzoek op te starten.

Op 9 mei 2023 beslist de raad van bestuur, na de heer ... te hebben gehoord, om de beslissing tot preventieve schorsing te bekrachtigen en te bevestigen. Ook de beslissing inzake het tuchtonderzoek wordt bekrachtigd en bevestigd.

De heer ... stelt beroep in tegen voormelde beslissing bij de Kamer van beroep. Op 19 juni 2023 bevestigt de Kamer van beroep voormelde beslissing van de raad van bestuur inzake de preventieve schorsing.

In het kader van het opgestarte tuchtonderzoek heeft de raad van bestuur de onderzoekscel van het GO! verzocht een aantal onderzoeksvragen te beantwoorden. Op 25 oktober 2023 legt de onderzoekscel het onderzoeksrapport neer.

Met een ter post aangetekende brief d.d. 21 november 2023 wordt de heer ... uitgenodigd voor een hoorzitting d.d. 11 december 2023. Uit voormeld schrijven blijkt dat de raad van bestuur overweegt om de tuchtmaatregel 'het ontslag' uit te spreken.

Op 22 december 2023 beslist de raad van bestuur bij unanimité om de tuchtsanctie 'schorsing gedurende 6 maanden' op te leggen op basis van de volgende tenlasteleggingen:

“- Het in een Whatsappgroep met collega's (de 12e man) op een grensoverschrijdende, respectloze, racistische en seksistische manier converseren (ook tijdens schoolactiviteiten) over (ex-)leerlingen, collega's en leidinggevend van de sportschool, zoals uitvoerig beschreven en genoegzaam aangetoond in het onderzoeksrapport, onder meer:

o Over collega ...: “Rollie is de bruin weer aan het verdedigen” (1 juli 2022); "

o Over collega ...: “de stoffige van turnen”;

o Over collega ... tijdens een klassenraad: “... hang u ook op samen met jc”.

- Het binnen de Whatsappgroep deelnemen aan het systematisch keuren op schoonheid van de (vaak minderjarige) meisjesleerlingen van de Sportschool waarbij sommigen werden gecategoriseerd onder de term “prinsessen” (en ook na hun schoolcarrière verder door de groepsleden gevolgd worden) en er een druk becommentarieerd fictief “prinsessenbal” georganiseerd wordt en waarbij hij onder meer op 6 maart 2021 uitspraken doet over prinsessen en op 1 april 2022 spreekt van een “pre-prinsessenbal”.

- Het, tijdens klassenraden, binnen de WhatsAppgroep parallel bespreken van leerlingen, waarbij dan gesproken wordt over welke leerlingen beter uit de richting zouden verdwijnen, welke leerlingen mogen doorgelaten worden en welke collega’s hierin tegenwerken.

- Het, zoals blijkt uit de hogerbeschreven tenlasteleggingen en uit het gevoerde onderzoek, met regelmaat aan de dag leggen van een houding die van een professional in een opvoedkundige context onmogelijk kan aanvaard worden en waarvan duidelijk is dat allerminst de persoonlijke integriteit van de leerlingen voorop stond..”

Het is tegen laatstgenoemde beslissing dat de raadslieden van de verzoekende partij namens de heer ... beroep hebben ingesteld.

2. Het procedureverloop

Mr. ... heeft namens verzoekende partij met een aangetekend schrijven d.d. 31 januari 2024 een memorie van toelichting ingediend.

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een e-mail van 31 januari 2024 het administratief dossier ingediend en heeft met een e-mail en een aangetekend schrijven d.d. 23 februari 2024 een verweerschrift ingediend.

Mr. ... heeft namens de verzoekende partij bij e-mails van 26 februari 2024 (beslissing inzake de heer ... en evaluatie basisschool) en 4 maart 2024 (beeldmateriaal eindejaarsconferentie comedian) bijkomende stukken aan het dossier toegevoegd.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 17 januari 2024 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Mr. ... verzoekt de Kamer van beroep om verschillende getuigen op te roepen. De Kamer van beroep neemt dat verzoek mee in haar deliberatie. Wanneer daaruit blijkt dat deze getuigenissen een meerwaarde kunnen betekenen voor het besluitvormingsproces, zal een bijkomende zitting van de Kamer van beroep gehouden worden.

Er werden geen leden gewraakt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. Vooraleer de zaak ten gronde te beoordelen, merkt de Kamer van beroep op dat door het beroep van de verzoekende partij de zaak in haar geheel aanhangig wordt gemaakt. Ingevolge de devolutieve werking van het beroep zal de Kamer van beroep de ten laste gelegde tuchtfeiten en de bestreden beslissing volledig onderzoeken in al zijn aspecten, zowel vanuit de legaliteit als de opportuniteit.

Het voorgaande houdt in dat de Kamer van beroep over eenzelfde ruime discretionaire bevoegdheid beschikt als de tuchtoverheid om de zaak te beoordelen, behoudens wat de straftoemeting betreft die zij niet mag verzwaren. De Kamer van beroep mag met andere woorden een andere kwalificatie aan de feiten geven. Zij mag ook beslissen om een lichtere – of geen – tuchtstraf op te leggen. De Kamer

van beroep zal een eigen oordeel vormen, zowel in rechte als in feite, dat de zaak definitief beslecht met een gemotiveerde beslissing die in de plaats komt van de beslissing van de tuchtoverheid.

4.2. Verder herinnert de Kamer van beroep eraan dat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten, in casu de artikelen 6 t.e.m. 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, volstaat om als een tuchtfeit te worden beschouwd (cf. Art. 12 voornoemd decreet). Verder kan ook uit een lichte fout een tuchtfeit voortvloeien. Er is evenmin bijzonder opzet vereist. Dat een bepaalde tekortkoming onbewust of niet intentioneel zou zijn begaan, doet bijgevolg niet terzake. Immers wordt in het tuchtrecht, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in het strafrecht, geen onderscheid gemaakt tussen opzettelijke en niet opzettelijke inbreuken. Zoals reeds gesteld volstaat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten opdat zulks kan worden beoordeeld als schuldig gedrag.

In het verlengde hiervan merkt de Kamer van beroep op dat het tuchtrecht en het strafrecht een andere finaliteit beogen en deels op andere principes zijn gebaseerd. Een en ander geeft ertoe aanleiding dat het geenszins is uitgesloten dat een bepaald feit dat niet als een misdrijf wordt gekwalificeerd, wel als een tuchtvergrijp in aanmerking wordt genomen.

4.3.1. De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing is gebaseerd op onrechtmatig verkregen bewijsmateriaal. Volgens de verzoekende partij heeft de tuchtoverheid “*op een strafbare wijze informatie uit de privésfeer*” van de verzoekende partij verkregen. De bedoelde gegevens uit de privésfeer (i.e. de WhatsApp-berichten) hebben geen weerslag op het schoolgebeuren en de waardigheid van de functie, aldus de verzoekende partij. Verder poneert de verzoekende partij dat uitspraken in de privésfeer “*niet in aanmerking [mogen] worden genomen om enig gevolg aan de verlenen op professioneel gebied*”. De verzoekende partij wijst er verder op dat er een strafklacht is neergelegd in het kader van de openbaarmaking van voormelde berichten.

4.3.2. Vooreerst brengt de Kamer van beroep in herinnering dat feiten uit het privéleven een tuchtfeit kunnen vormen (cf. Art. 12octies decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs). In casu houden diverse uitlatingen verband met de professionele sfeer, hetgeen gelet op de gesprekspartners (cf. collega's) niet verrassend is. Aangezien daarenboven uit het dossier genoegzaam blijkt dat leerlingen, leerkrachten en leidinggevendenden niet zelden het rechtstreekse voorwerp van het gesprek vormden kan -zelfs indien wordt aangenomen dat deze feiten zich in het privéleven situeren- niet worden voorgehouden dat er geen sprake zou zijn van een duidelijke weerslag op het schoolleven, wel integendeel.

4.3.3. Verder wijst de Kamer van beroep erop dat de verwerende partij in kennis werd gesteld van bepaalde berichtgeving zonder daartoe zelf enige actie te hebben ondernomen. Daarnaast merkt de Kamer van beroep op dat, zelfs indien er in hoofde van de verwerende partij sprake zou zijn van onrechtmatig verkregen bewijs, zulks geen afbreuk doet aan de vaststelling dat men zich voor de beoordeling van de tenlasteleggingen op het verkregen bewijsmateriaal kon beroepen. Onrechtmatig verkregen bewijsmateriaal dient immers enkel te worden geweerd indien er sprake is van een schending van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde, indien de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, of nog, indien het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces.

De verzoekende partij laat na een van deze elementen op overtuigende wijze aan te tonen. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de betrouwbaarheid van het bewijs is aangetast doordat slechts een deel van de uitlatingen (cf. ongeveer 400) zijn geselecteerd, concretiseert de verzoekende partij niet hoe en waarom zulks de betrouwbaarheid van de aldus weerhouden uitlatingen heeft aangetast. In zoverre de verzoekende partij hiermee doelt op de duiding of 'contextualisering' die deze uitlatingen behoeven, houdt dit verband met de beoordeling ten gronde van de desbetreffende uitlatingen waarvoor wordt verwezen naar infra 4.6. t.e.m. 4.8. Ook een vermeende schending van het recht op een eerlijk proces wordt op onvoldoende wijze gesubstantieerd, en kan als dusdanig niet door de Kamer van beroep worden bijgetreden.

4.4.1. De verzoekende partij stelt dat er sprake is van een schending van de rechten van verdediging omwille van verschillende redenen gaande van de onvolledigheid van het dossier, een aantal uitspraken van de algemeen directeur in de media, en meer in het algemeen de wijze waarop het tuchtonderzoek is gevoerd.

Zoals hierna zal blijken kan de Kamer van beroep deze zienswijze niet onderschrijven.

4.4.2. De Kamer van beroep kon niet vaststellen dat de verzoekende partij geen kennis heeft kunnen nemen van bepaalde documenten omwille van technische redenen (cf. error-meldingen).

Meer in het algemeen is gebleken dat de verzoekende partij door middel van het omvangrijke tuchtdossier op dienstige wijze in kennis is gesteld van de feiten die hem ten laste worden gelegd alsook van het bewijsmateriaal waarop deze feiten zijn gesteund. Aldus is hij in staat gesteld om met volledige kennis van zaken en met bijstand van zijn raadslieden op deugdelijke wijze zijn verweer dienaangaande voor te bereiden en heeft hij alle middelen kunnen doen gelden ten aanzien van het voorliggende bewijsmateriaal. Dat de verzoekende partij geen inzage verkreeg in stukken die verband houden met tenlasteleggingen in hoofde van andere personeelsleden, of documenten waarvan niet wordt aangetoond dat ze in aanmerking zijn genomen door de verwerende partij in het kader van de bestreden beslissing, tast de rechten van verdediging niet aan, minstens laat de verzoekende partij na dit op overtuigende wijze aan te tonen.

4.4.3. Wat de rol van de algemeen directeur betreft, volstaat het erop te wijzen dat de bestreden beslissing niet door de algemeen directeur werd genomen doch wel door de bevoegde tuchtoverheid, in casu de raad van bestuur. Daarenboven is gebleken dat de algemeen directeur, die in beginsel met raadgevende stem deel uitmaakt van voormeld orgaan, zich gedurende de vergaderingen die verband hielden met onderhavige tuchtprocedure steeds heeft onthouden, hetgeen door de verzoekende partij niet wordt betwist.

De verzoekende partij toont niet aan dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er sprake is van partijdigheid of een vooringenomen houding, noch dat er sprake is van een schending van de rechten van verdediging.

4.4.4. De verzoekende partij ontwikkelt verder verschillende argumenten die zouden aantonen dat het tuchtonderzoek niet op een objectieve wijze is gevoerd.

In zoverre deze elementen verband houden met het ontbreken van bepaalde stukken die als dusdanig geen uitstaans hebben met de tenlasteleggingen en/of niet in aanmerking zijn genomen door de verwerende partij in de bestreden beslissing, volstaat het te verwijzen naar hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet. Voor het overige oordeelt de Kamer van beroep dat niet wordt aangetoond dat er sprake is van het doelbewust verbergen van informatie. Eerder komt het plausibel over dat er in dergelijke omvangrijke dossiers sprake kan zijn van een materiële vergissing. Het voorgaande wordt ondersteund door de vaststelling dat de verwerende partij, eens hiervan op de hoogte gebracht, het nodige deed om een en ander recht te zetten.

Verder is de Kamer van beroep ervan overtuigd middels het lijvige dossier op voldoende wijze te zijn ingelicht over alle relevante gegevens. Bijgevolg is er geen nood om bijkomende getuigen te horen. Overigens merkt de Kamer van beroep op dat verschillende gesuggereerde getuigen reeds gehoord zijn in de loop van het gevoerde tuchtonderzoek.

De verzoekende partij meent dat uit het gevoerde onderzoek minstens een schijn van partijdigheid en/of subjectiviteit voortvloeit. De Kamer van beroep treedt deze zienswijze niet bij en oordeelt dat uit het onderzoeksrapport en de gehanteerde methodologie, m.i.v. het horen van meer dan honderd getuigen, mag blijken dat men een zo volledig en objectief mogelijk beeld heeft willen schetsen waarin overigens het standpunt van de verzoekende partij evenzeer aan bod komt. Het onderzoeksrapport is objectief en neutraal van toon. Zowel elementen die potentieel in het voordeel van de verzoekende partij spelen als eventuele nadelige aspecten, maar evengoed neutrale elementen, worden in het rapport opgenomen.

De door de verzoekende partij aangevoerde elementen inzake de zogenaamde ‘lastercampagne’ kunnen naar het oordeel van de Kamer van beroep geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.5. Vervolgens is er sprake van een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, aldus de verzoekende partij. In essentie zou zulks voortvloeien uit het feit dat de klokkenluider niet op een vergelijkbare wijze is bestraft en de vaststelling dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet zou hebben geantwoord op het gevoerde verweer.

De Kamer van beroep herinnert eraan dat het aan de tuchtoverheid toekomt om, rekening houdend met de specifieke gegevens van elk dossier, voor tuchtrechtelijke inbreuken een gepaste tuchtsanctie op te leggen en dat men daarbij over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

In zoverre de verzoekende partij gewag maakt van een onterechte bescherming die aan de zogenaamde ‘klokkenluider’ zou worden geboden en dit in verband brengt met de korte periode van diens preventieve schorsing, lijkt zulks in het kader van de (tucht)procedure weinig gepast. Voor het overige wordt niet in concreto aangetoond dat er sprake zou zijn van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van het gelijkheidsbeginsel. De bestreden beslissing is op een zorgvuldige wijze voorbereid en gebaseerd op een behoorlijke feitengaring. De beslissing berust voor het overige op feiten die met de nodige nauwgezetheid en precisie zijn vastgesteld en werd genomen rekening houdende met de specifieke feitelijke gegevens van onderhavig dossier.

Wat de motivering van de bestreden beslissing betreft, is de Kamer van beroep van oordeel dat de verwerende partij terecht opmerkt dat er sprake is van een afdoende motivering. Uit de bestreden beslissing blijkt overigens expliciet dat het door de verzoekende partij gevoerde verweer wel degelijk in aanmerking werd genomen. Zulks belet evenwel niet dat de verwerende partij er, op basis van het tuchtdossier en het verzamelde bewijsmateriaal, een ander oordeel op nahoudt door bijvoorbeeld de door de verzoekende partij aangebrachte contextualisering en de aangevoerde

‘humor’ niet als een verschoningsgrond in aanmerking te nemen voor de tenlasteleggingen.

De Kamer van beroep merkt voor het overige op dat de verzoekende partij geen argumenten aanvoert die tot een andere conclusie zouden nopen.

4.6. Wat de feiten die aan de tenlasteleggingen ten grondslag liggen betreft, stelt de verzoekende partij dat er sprake is van een subjectieve interpretatie van verschillende feiten die bovendien beïnvloed zijn door een ‘negatief beladen context’.

De Kamer van beroep kan enkel vaststellen dat in de bestreden beslissing maar ook in het onderzoeksrapport verschillende uitspraken zijn weergegeven die weinig aan de verbeelding overlaten. De verzoekende partij kan deze uitspraken onmogelijk ontkennen, maar tracht ze niettemin te contextualiseren en hij nuanceert ook zijn eigen aandeel.

Zoals reeds gesuggereerd ziet de Kamer van beroep evenwel niet in hoe het door de verzoekende partij voorgestelde onderscheid tussen ‘objectieve feitenvinding’ en ‘humor onder vrienden’ de ten laste gelegde feiten zouden kunnen verschonen.

Verschillende door de verzoekende partij gedane uitspraken getuigen hoogstens van een zeer bedenkelijke smaak, die voor het overige onder geen enkel mom navolging verdienen. Dat de verzoekende partij blijft voorhouden dat verschillende uitlatingen door de beugel kunnen omdat men gefrustreerd was, men ten gevolge van een pandemie minder fysieke contacten onderhield, men niet heeft nagedacht bij uitlatingen in een privégesprek etc., om vervolgens te betogen dat op geen enkele wijze kan worden ingezien dat dergelijke uitlatingen als tuchtfeiten in aanmerking zouden kunnen genomen worden, bestempelt de Kamer van beroep eerder als verontrustend.

4.7. Naar het oordeel van de Kamer van beroep blijkt genoegzaam uit het dossier dat de verzoekende partij zich meermaals heeft bezondigd aan geheel ongepaste en respectloze uitlatingen, waarvan louter ten illustratieven titel een aantal voorbeelden

in de bestreden beslissing zijn opgenomen, en dit zowel ten aanzien van, doch niet beperkt tot, leerlingen, collega's en leidinggevenden.

Daargelaten de vraag of in de eerste tenlastelegging terecht gewag wordt gemaakt van bijvoorbeeld 'racisme', tonen verschillende in het kader van voornoemde tenlastelegging aangevoerde uitspraken naar het oordeel van de Kamer van beroep ruimschoots aan dat er minstens sprake is van geheel ongepaste uitlatingen die evengoed een schending van de plichtenleer uitmaken en aldus kunnen worden weerhouden.

De verzoekende partij haalt geen overtuigende argumenten aan die afbreuk doen aan het voorgelegde bewijs. De loutere ontkenning van bepaalde feiten (bijvoorbeeld de tweede tenlastelegging) komt gelet op de stukken van het dossier weinig geloofwaardig over. De Kamer van beroep oordeelt meer in het algemeen dat er voldoende gegevens in het dossier voorhanden zijn, waaronder de WhatsApp-berichten maar ook elementen uit het onderzoeksrapport (zie bijvoorbeeld p. 244-246), om naar recht en redelijkheid te mogen aannemen dat de tenlasteleggingen in hoofde van de verzoekende partij bewezen zijn.

4.8. Rekening houdende met het voorgaande is de Kamer van beroep van oordeel dat de tenlasteleggingen bewezen zijn en – reeds elk afzonderlijk, minstens in samenhang met elkaar gelezen - als een inbreuk op de plichtenleer (cf. Artt. 6 t.e.m. 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs) kunnen worden beschouwd.

In navolging van de verwerende partij oordeelt de Kamer van beroep dat de ten laste gelegde feiten onmogelijk op een andere manier kunnen worden geïnterpreteerd *“dan dat zij de waardigheid van het ambt van leerkracht aantasten en volstrekt niet passend zijn in het pedagogisch project waar de scholengroep en het GO! voor staat”* (zie ook supra 4.2.).

De Kamer van beroep herhaalt dat het zogenaamde 'verweer' of nog de 'contextualisering' van de uitlatingen geen afbreuk doen aan het voorgaande en wijst er voor zover als nodig op dat de vergelijking die wordt gemaakt met de rol die

comedians of acteurs spelen met de door de verzoekende partij uitgeoefende functie weinig overtuigend overkomt.

4.9. Wat de strafmaat betreft, erkent de Kamer van beroep dat de weerhouden tenlasteleggingen een gepaste tuchtsanctie verantwoorden.

Nochtans oordeelt de Kamer van beroep dat de in de bestreden beslissing opgelegde tuchtmaatregel niet in redelijke verhouding staat met de feiten, in het bijzonder gelet op de verzachtende omstandigheden die de Kamer van beroep in aanmerking neemt, waaronder het beroepsverleden van de verzoekende partij (incl. de jarenlange staat van dienst en het ontbreken van enige evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’ of enige eerdere tuchtmaatregel), de context en de wijze waarop de inbreuken op de plichtenleer zijn gepleegd en het -weliswaar beperkte- schuldinzicht dat werd getoond.

Gelet op het voorgaande vernietigt de Kamer van beroep de in de bestreden beslissing opgenomen tuchtsanctie. De tuchtmaatregel ‘schorsing tot 30 juni 2024’ wordt in de plaats daarvan opgelegd.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en

plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 19 maart 2024;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtsanctie ‘schorsing gedurende 6 maanden’ wordt vernietigd met 5 stemmen voor en 2 stemmen tegen.

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtsanctie ‘schorsing tot 30 juni 2024’ wordt opgelegd met 7 stemmen voor (unaniem).

Enig artikel

De beslissing van 22 december 2023 van de raad van bestuur van de Scholengroep ... waarbij de heer ... de tuchtstraf ‘schorsing gedurende 6 maanden’ wordt opgelegd, wordt vernietigd en vervangen door de tuchtstraf ‘schorsing tot 30 juni 2024’.

Aldus uitgesproken te Brussel op 19 maart 2024.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouwen N. DE CALUWE en H. ELOOT en de heer W. VERCRUYSEN, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren L. VAN DE CRUYS, G. ACHTEN en D. DIETRICH, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

E. TIMBERMONT